

Camera overleeft op de zeebodem

Tijdens een duik bij de Malediven zag onderwaterfotograaf John Ng uit Hong Kong iets tussen de rotsen en het koraal liggen. Het zat klem en was zo overwoekerd dat het deel leek uit te maken van de zeebodem. Nadat hij het ding van 18 meter diepte mee naar boven had genomen bleek het een camera in een onderwaterhuis te zijn. Hoewel de buitenkant er pokdalig uitzag bleek de behuizing nog dicht te zijn. De Panasonic Lumix GH4 camera kwam uit het vacuum alsof er niets was gebeurd, de binnenkant van het huis blonk nog als op de dag dat het werd gesloten. John Ng nam contact op met Nauticam China en wist via het serienummer de eigenaar terug te vinden: een fotograaf uit Maleisië die de camera in December 2104 in sterke stroming was verloren.

Marie Zielcke, Divemaster

23.-31.1.2016
www.boot.de

Geachte redactie

✉ In de bespreking van de Vandagraph Tek-Ox zuurstofanalysator hebben we opgeschreven dat je voor het kalibreren het zuurstofpercentage moet instellen op 20,1%. Een vervelende tikfout, dat moet natuurlijk 20,9% zijn. 21% mag ook.

'Steurfie'

Het toeval wilde dat ik vorig seizoen vier keer achter elkaar naar La Gombe (bij Luik) kon gaan. Het blijft leuk om de grote vissen te zien, die nieuwsgierig naar je komen kijken. Vooral de steuren, daar heb ik iets mee. Bijna kippig als ze zijn, komen ze heel langzaam aanschuifelen. Als je er dan net onder gaat hangen, een beetje in hun 'aanvliegroute', dan komen ze bij je snuffelen. Eerst dacht ik dat ze me aardig vonden maar later begreep ik dat ze gewoon iets te eten zoeken... Soms slurpen ze aan mijn masker en komt dat hele mondgedeelte naar buiten. Het is een kleine moeite om dan de camera om te draaien en in de domepoort een compositie te maken. Het blijft 'schatten' maar soms komt er wat leuks uit rollen, zoals deze 'steurfie': een selfie met een steur! – Marion Haarsma, www.onderwaterfilm.nl

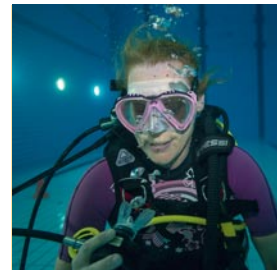
Voel de magie

360° watersport beleven.

De fascinatie van onbekende onderwaterwerelden, gewichtsloosheid en stilte, het oneindige blauw – beleef van 23 tot en met 31 januari 2016 de schoonheid van de duiksport in alle facetten op boot Düsseldorf.

Informatie in Nederland: Fairwise bv
Verlengde Tolweg 2a - 2517 JY Den Haag
Tel. +31 (0) 70 350 1100 - Fax +31 (0) 70 358 4061
Info@fairwise.nl
www.fairwise.nl

De belevenissen van een 1*-duikster in opleiding

Alyssa Akkerman is een 1*-duikster in opleiding bij een kleine maar gezellige NOB-vereniging. Alyssa, in het dagelijks leven ICT-trainer, vindt zich niet bepaald een onderwatertalent. Maar met een gezond relativiteitsvermogen, een beetje zelfspot, een flink doorzettingsvermogen en een bijzonder oog voor dingen die anderen ontgaan kom je een heel eind onder water. Onder begeleiding van een aantal duikinstructeurs en assistenten, door haar stevast 'duikmeesters' genoemd, is zij terechtgekomen in een wonderbaarlijk avontuur waarvan zij de hoogtepunten in deze column beschrijft.

Deel 11: De verrassende vaardag van de redactie

De schippersvrouw maakt een buddy-lijst. Volgens mij roept het merendeel van de mannen gewoon maar wat. De meest genoemde naam is Olympus, of Canon, want dat zijn hun lievelingsbuddy's. Gelukkig zijn er ook drie vrouwen. Het is een zee van zwart. Grote voeten, dikke ritsen en indrukwekkende toestellen. Ik begrijp nu dat het normale goeie fotocamera's zijn met daaromheen een zogenaamd onderwaterhuis. Indrukwekkend aangevuld met beweegbare flitsarmen en handvatten. Het materiaal is ook goed als gespreksonderwerp. Achterin de auto met twee fotografen voorin kreeg ik er geen speld tussen. En hier tussen deze duikende fotografen, of fotograferende duikers - daarover ontspon zich eerder een filosofische discussie - is het momenteel één grote anarchie. Een soort bijeenkomst van 5-ster Eigenwijs. Die laten zich de wet niet voorschrijven. Regels zijn voor het gepeupel, voorschriften voor andere mensen. En pas geopereerd nog zonder medisch papertje kun je ook best duiken. Wel eerst even overleggen met een arts die ook verstand van duiken heeft. De buddycheck blijkt hier te bestaan uit de korte vraag: macro of fisheye? Ik kijk m'n ogen uit en klapper onder mijn mutsje met mijn oren. En leer nieuwe gebaren die niet in het 1-ster-boek staan. Een bepaalde vinger gevolgd door een zwaaiende hand betekent: dit duurt me veel te lang, ik ga nu alleen verder. De buddy wappert als antwoord afwezig met zijn hand en vervolgt geconcentreerd het turen door het raampje van zijn onderwaterhuis. De meerderheid hier duikt nooit zonder z'n geliefde digitale oog. En daar kun je eigenlijk ook helemaal geen buddy bij gebruiken. Alleen maar lastig.

Muitende piraten

Snotolven zijn leuker. Lekker dom en sloom. Je zwemt erachteraan tot ze moe worden, dan verblind je ze met een eerste forse flits en kun je het arme dier vervolgens uitgebreid fotograferen. En dat komt dan in een blad of website met jouw naam eronder. De gekke fotografen lachen er zelf om terwijl ze het trapje naar het mooie heldere water van de Oosterschelde afdalen. Hun heilige speelgoed mag met de lift. Een van hen vertelt over een camera die helaas verzopen was. Nou ja, beter dan je buddy, doe ik ook een duit in een zakje. Honende geluiden en gegriemel overal om mij heen. Ik vond het eerst heel jammer en voelde me teneergeslagen omdat ik, door een tijdelijk lichamelijk defect, moet toekijken en niet mag duiken. Ik voel me inmiddels niet meer zo slecht. Hoe vertrouwd zou het zijn om met dit stel muitende piraten te duiken? We zijn niet ver van Bruinisse. Hier zijn mosselen en een meetpaal en er is van alles te zien. Zelfs een zeehondje! Je ziet z'n koppie een eindje verderop. De schipper zegt dat hij nog wel dichterbij komt. De Tertius heet dit schip. Ook gebruikt voor het WK onderwaterfotografie en met prima voorzieningen en zeer goede verzorging van de schipper en schipperin. Min of meer met twee tegelijk verdwijnen de duikers onder water. Op zoek naar de hangcultuur. Dat zijn geen Zeeuwse jongeren die zich vervelen, maar dat is een mosselkweekstelsel. De Zeeuwse kids zijn iets verderop aan het kitesurfen.

Een heerlijk gedrochtje

Iedereen is verdwenen en opeens is het stil aan boord. Op het voordek is veel wind, ik sta met mijn stoere mutsje naast de schipper. Het zit diep boven Ierland, broemt hij, dus de zon krijgen we vandaag niet te zien. En vanavond komt er wel een trogje. Ik knik. Prachtig, deze onbegrijpelijke schipperstaal. Met de manlijke lunch (uitsmijters) nog in mijn warme buik kijk ik hoe de duikers weer te water gaan. Ze hebben me laten zien dat ze onder andere naaktslakken willen zoeken, waar ik hartelijk om moest lachen. Maar na een uitleg over deze "vlinders onder water" en een paar kleurige foto's zou ik er zelf ook graag naar op speurtocht gaan. Een van de duikers blijft ook op het schip, zijn apparatuur werkt niet mee. Niet zijn ademset of zo, nee, zijn camera. Een andere fotograaf-duiker heeft zijn storting opgelost; er zat ergens een haartje tussen. Als de duikers weer uitlekend op het dek staan verhalen ze over het mooie zicht, de grondelvisen, poliepen en ander gedierte en ongedierte. Ik kijk verbaasd door een onderwaterhuis naar de mooie foto van de gekke snotolf: een heerlijk gedrochtje met blauwige kleuren, mooi! Aan boord borrelen de pakken en wij nog even na. Volgend jaar hopelijk weer. Dan gaan ze vast strootjes trekken om te bepalen wie mijn buddy te moeten zijn. Ik kijk er naar uit.

